

ΔΕΥΤΕΡΑ 11

ΤΡΙΤΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 9.00 Μ.Μ.

Στις αρχές της δεκαετίας του '80 ήταν ένα κορίτσι στη μέση της κομπανίας. Με μικρασιάτικη υγρασία στη φωνή της αλλά και με κάτι από τον τσαμπουκά των κοριτσιών που παίζανε τα παιχνίδια τους στους δρόμους του Πειραιά - της γεννέτειράς της.

Οι εποχές αλλάζουν λίγο πιο γρήγορα απ' ό,τι εμείς και τα σαλεμένα βασιλόπουλα του ελληνικού τραγουδιού ψάχνουν με τη γόβα στο χέρι τις επόμενες σταχτοπούτες.

Όμως τα κορίτσια σήμερα φοράνε αρβυλάκια, έχουν πιο θαρραλέα ματιά και δεν τα χάνουν τόσο εύκολα μπροστά στην αλλαζονεία του καιρού μας.

Μας τραγουδάνε ό,τι θέλουμε, μας κάνουνε το κέφι, αλλά έχουν ψυλλιαστεί ως πού μπορεί να φτάσει ένα τραγούδι και κυρίως από πού πρέπει να βγει για να μη μπερδευτεί και πέσει στα πρώτα του βήματα.

Δεν είναι απλά η διαφορά στη χροιά της φωνής, είναι ολόκληρη η ανατομία του σώματος που δίνει τη νιότη σε μια ερμηνεία. Η κίνηση που κάνεις όταν στέλνεις ένα φιλί σ' έναν ακριβό φίλο ξέροντας ότι δε θα τον ξαναδείς ποτέ στη ζωή σου. Πόσο ψεύτικο μπορεί να 'ναι αυτό;

Η Ελευθερία εκτός από μία ακριβή έννοια είναι και ένα ακριβό όνομα στο τραγούδι μας.

Το μικρό όνομα ενός κοριτσιού.

Τι παιχνίδια έπαιζε μικρή με τις φίλες της και μας παίζει τώρα στα δάχτυλα;

Οδυσσέας Ιωάννου

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Βιογραφικό Σημείωμα

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια η παρουσία της Ελευθερίας Αρβανιτάκη μεταβάλλει συνεχώς το ελληνικό τραγούδι θετικά και δημιουργικά με το μόνο δυνατό τρόπο, αλλάζοντας και πλουτίζοντας τα τραγούδια της μέσα από την εξέλιξη των τραγουδιών και του ήχου.

Κάθε τραγούδι και κάθε ήχος αποτελούν ένα μάθημα το οποίο έχει την ίδια ανταπόκριση από όπου και αν προέρχεται. Η ίδια μας λέει "Αγαπάω τη μουσική που προέρχεται τόσο από το Δυτικό όσο και από τον Ανατολικό πολιτισμό".

Παρόλο που η βάση της είναι η Ελληνική μουσική, συγχρόνως ακολουθεί και τα διεθνή χνάρια. Ο βασικός της τομέας είναι η ελληνική μουσική κληρονομιά, η μοναδική μουσική κλίμακα του Ρεμπέτικου, το Δημοτικό τραγούδι (λαϊκά τραγούδια από τις ορεινές περιοχές), το Νησιώτικο (τραγούδια από τα νησιά) και το Λαϊκό (τραγούδια της πόλης). Όμως αυτό που τονίζει τη σημαντικότητά της είναι το γεγονός ότι είναι ανοιχτόμυαλη και πάντα σε επαφή με τα γεγονότα.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε σε μια γειτονιά του Πειραιά - στην Καλλιόλη. Από μικρή έδειξε την αγάπη της και το ταλέντο της για τη μουσική αλλά όχι το ενδιαφέρον ότι αργότερα θα ακολουθήσει μια επαγγελματική καριέρα. Όταν το καλοκαίρι του 1980 γνωρίστηκε με τα μέλη της Οπισθοδρομικής Κομπανίας σε ένα νησί, δούλεψε ακόμα ως λογίστρια σε μια εταιρία, ενώ το όνειρό της ήταν να γίνει αρχαιολόγος αποκαλύπτοντας και ανακαλύπτοντας χαμένους πολιτισμούς. Δεν ήξερε τότε ότι το να σκάβεις με τα χέρια σου και να τραγουδάς με την ψυχή σου στη Μεσόγειο είναι το ίδιο πράγμα. Παρά τα τότε όνειρά της, η περιπλάνησή της στη μουσική, ξεκίνησε τότε σ' ένα νησί...

Από τις πρώτες μέρες της Οπισθοδρομικής Κομπανίας, μέχρι και την τελευταία της συνεργασία με το συνθέτη των Night Ark, Ara Dinkjian, η Ελευθερία βασίζει την καλλιτεχνική της Ελευθερία στην ομαδική δουλειά.

Επειδή γνωρίζει ότι δε χρειάζεται μόνο μια σωστή ερμηνεία για να παραχθεί τέχνη. Τέχνη που θα αντέξει στη δοκιμασία του χρόνου και θα σταθεί υπεράνω του διλήμματος της προσωπικής άποψης. Αυτό που επίσης χρειάζεται είναι γνώση, ευαισθησία, αισθητική και πάνω απ' όλα η ικανότητα ερεθισμού των συναισθημάτων του κοινού. Η Ελευθερία μοιράζεται την κοινή αισθητική και το ηθικό υπόβαθρο μιας γενιάς που ακόμη εξελίσσεται, μιας γενιάς που έχει βιώσει το βάθος της Ελληνικής μουσικής, καθώς επίσης και το παγκόσμιο ενδιαφέρον και την ευαισθησία της ροκ μουσικής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Συμμετέχουν :

Αλκίνοος Ιωαννίδης

Γιάννης Κότσιρας

και ο συνθέτης Ara Dinkjian

Το πρώτο της βήμα, λοιπόν, στις αρχές του '80 ήταν με την Οπισθοδρομική Κομπανία, μια ομάδα μουσικών που έπαιζαν ερασιτεχνικά ρεμπέτικα, τραγούδια του Τσιτσάνη, Παπαϊωάννου, Βαμβακάρη και άλλων. Τότε η μόνη μουσική που ακουγόταν, ήταν τα πολιτικά τραγούδια που συμβάδιζαν με την κοινωνική και πολιτική επικαιρότητα. Έτσι παρόλο που η Οπισθοδρομική Κομπανία έφερε ξανά στη ζωή ένα ολόκληρο είδος τραγουδιών, μια καινοτομία διαφαινόταν πίσω από αυτήν την κίνηση.

Μια καινοτομία, αφού εκείνη την εποχή, όλα άρχιζαν να φαντάζουν επικά και μεγάλα, και η Οπισθοδρομική Κομπανία κατόρθωσε με αυτά τα τραγούδια να ξανασυγκεντρώσει τους ανθρώπους στα μικρά μαγαζιά. Αλλά κυρίως γιατί εισήγαγε στη μουσική μας κληρονομιά, ένα θησαυρό που ειδικά οι νέοι και οι φοιτητές αγνοούσαν.

Μετά από αυτήν την κίνηση, εκατοντάδες κομπανίες εξαπλώθηκαν στην Ελλάδα, και αυτό το είδος μουσικής ακόμα εμπνέει τη νεολαία. Ίσως κάποια στιγμή να έγινε μόδα, αλλά όταν συνέβη αυτό η Ελευθερία ήταν ήδη ένα βήμα μπροστά!...

Εκεί συναντά το συνθέτη που της δίδαξε πως να χρησιμοποιεί τη φωνή της και πως να την ελέγχει μέσω κάποιας τεχνικής -το Νίκο Μαμαγκάκη- έναν ευφυή συνθέτη που εκείνη την εποχή έψαχνε για νέες φωνές. Η Ελευθερία ερμήνευσε εκπληκτικά την ιδιόμορφη γλώσσα του ποιητή Γιώργου Ιωάννου. Γι' αυτήν, από εκείνη τη στιγμή και μετά, το τραγούδι θα αποτελεί μόνο υπόθεση της ψυχής της. Η ψυχή μου για ένα τραγούδι, η ψυχή μου μέσα σε ένα τραγούδι - θα μπορούσε αυτό να είναι το motto της. Πολλοί συνθέτες γοπεύονται αμέσως από την παρουσία και την ποιότητα της φωνής της. Η Ελευθερία τραγουδά με το Βαγγέλη Γερμανό, με τους "Χάνομαι γιατί Ρεμβάζω", συναντά το Διονύση Σαββόπουλο και προκαλείται από το Μάνο Χατζιδάκι. Σέβεται την παράδοση, εμπνέεται από αυτήν, αλλά συνάμα προχωρά με γρήγορους ρυθμούς σε νέα πράγματα. Συνεργάζεται με το Σταμάτη Σπανουδάκη, ένα νέο και πολλά υποσχόμενο τραγουδοποιό που τότε αναζητούσε έναν καινούριο ήχο, έναν νέο τρόπο να ξαναζωντανέψει το ελληνικό τραγούδι. Στην Ελευθερία βρίσκει αυτό που έψαχνε, και μαζί δημιουργούν ένα αριστούργημα της δεκαετίας του '80, το "ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΝΤΟ", ένα δίσκο που βασίστηκε στους ρυθμούς και τις μουσικές κλίμακες της Ελληνικής μουσικής. Συνδύαζε με εκπληκτική ευκολία την παράδοση και την καινοτομία, κάτι που για κάποιους άγνωστους λόγους θα γίνει το χαρακτηριστικό σχεδόν όλων των δίσκων της Ελευθερίας.

Ο δίσκος "ΤΑΝΙΡΑΜΑ" που ακολουθεί, είναι μια συνεργασία της Ελευθερίας με το Σταμάτη Σπανουδάκη, απ' όπου αναδεικνύεται ένα κλασικό τραγούδι: "Ζωή Κλεμμένη". Με το αλάθητο ένστικτό της, συνεργάζεται μόνο με τους καλύτερους. Ή μήπως είναι απλά η έλξη που έχει προς αυτούς που προσφέρουν το καλύτερο στο κοινό;

Για δυο χρόνια παραμένει εκτός της μουσικής σκηνής για να ασχοληθεί με τη νεογέννητη κόρη της. Αλλά, και για να ακούσει τι συμβαίνει παγκόσμια στη μουσική. Κι αυτό που συνέβαινε ήταν ότι η ροκ μουσική ετοιμαζόταν να "εισβάλλει στην εθνική μουσική των χωρών όλου του κόσμου". Η Ελευθερία είναι η πρώτη που υλοποιεί αυτούς τους ήχους.

Το συνδυασμό της ροκ και του ανατολικού ρυθμικού αισθησιασμού. Το αποτέλεσμα λέγεται "ΜΕΝΩ ΕΚΤΟΣ", στο οποίο η Ελευθερία δουλεύει με μερικούς από τους καλύτερους και διαφορετικούς σε ύφος συθέτες εκείνης της εποχής, όπως ο Νικολόπουλος, ο Ζήκας, ο Μιτζέλος και συνεργάζεται με την πιο σημαντική πιθανά στιχουργό της νέας γενιάς... τη Λίνα Νικολακοπούλου.

Με τη βοήθεια του Νίκου Αντύπα στην παραγωγή, δημιουργούν μια μεγάλη επιτυχία κι ένα δίσκο που ανοίγει νέους ορίζοντες... Στο "ΜΕΝΩ ΕΚΤΟΣ" υπάρχει βέβαια και μια συνεργασία με το συνθέτη Ara Dinkjian...

Το 1994 θα είναι η χρονιά της Ελευθερίας.

Η περιοδεία της στην Ελλάδα και στην Κύπρο θα είναι η πιο επιτυχημένη της χρονιάς, αφού περισσότεροι από 150.000 άνθρωποι θα παρευρεθούν στις συναυλίες της. Θα έχει τρεις δίσκους στο Ελληνικό Top - Την την ίδια στιγμή: το "ΜΕΝΩ ΕΚΤΟΣ", το "Η ΝΥΧΤΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ", και την "ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ" το soundtrack της ομώνυμης τηλεοπτικής σειράς που ηχογραφεί με τον πολλά υποσχόμενο συνθέτη κινηματογράφου, το Δημήτρη Παπαδημητρίου.

Αλλά η Ελευθερία συνεχίζει να ψάχνει για μια νέα κατεύθυνση, ακόμα έχει όρεξη να δοκιμάσει οτιδήποτε βρίσκεται μπροστά της. Η πρώτη της επαφή με τον Ara Dinkjian ήταν ήδη γεγονός. Είχε φτάσει η ώρα για να ολοκληρωθεί ότι είχε μείνει μισό.

Ο καινούριος της δίσκος "Τα Κορμιά και τα Μαχαίρια" είναι βασισμένος στις συνθέσεις του Αμερικανού - Αρμένιου Ara Dinkjian και στους στίχους του βραβευμένου Μιχάλη Γκανά και της Λίνας Νικολακοπούλου.

Αυτή η συνεργασία δεν ήταν μια συνεργασία μεταξύ δυο ανθρώπων, αλλά μια συνεργασία μεταξύ δυο πολιτισμών που όλοι πίστευαν ότι βρίσκονταν πολύ μακριά ο ένας από τον άλλο, αλλά που τελικά αποδείχτηκε ότι βρίσκονται πιο κοντά από ότι κανείς φανταζόταν. Όπως οι περισσότεροι δίσκοι της Ελευθερίας έχουν γίνει είτε χρυσοί είτε πλατινένιοι, έτσι και αυτός, μέσα σε τρεις εβδομάδες έγινε χρυσός. Η φωνή της είναι ώριμη, θερμή και καθαρή σαν κρύσταλλο, αποδεικνύοντας ότι δεν υπάρχουν συναγωνιστές.

Για μια ακόμα φορά, η Ελευθερία ανοίγει καινούριο έδαφος. "Τα Κορμιά και τα Μαχαίρια" μπορούν εύκολα να θεωρηθούν εθνική μουσική σε πλατύ πεδίο. Μας δίνει την εντύπωση ενός χειροποίητου δίσκου, αλλά και συγχρόνως πολύ πετυχημένου, καταφέροντας να φτάσει στα δεδομένα της Ελευθερίας. Αυτά τα δεδομένα είναι η δημιουργία μουσικής τραγουδιών και δίσκων που όχι μόνο να είναι καλοδεχόμενα από τους ανθρώπους αλλά και να εκφράζουν τα βαθιά τους συναισθήματα.

Μέσα σε αυτά τα δεκαπέντε χρόνια που βρίσκεται στον χώρο του τραγουδιού έχει αποδείξει ότι είναι ικανή να αντιμετωπίσει κάθε πρόκληση τόσο στο χώρο της μουσικής, όσο και στην προσωπική της ζωή, βασισμένη πάντα στα πραγματικά της αισθήματα.

Τα τραγούδια της ενώνουν τους ανθρώπους και τους φέρνουν κοντά στον πραγματικό τους εαυτό. Όλοι που πιστεύουν ότι το καλύτερο είναι απροσδόκητο, θεωρούν τα τραγούδια της Ελευθερίας ένα κομμάτι της ζωής.

Και ακόμα το καλύτερο... έρχεται.

Δ Ι Σ Κ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1982

"Μια βραδιά στην Ξανθή"
Οπισθοδρομική Κομπανία
"Οχηματαγωγό Κως"
Οπισθοδρομική Κομπανία
"Χάνομαι γιατί ρεμβάζω" - συμμετοχή
"Κέντρο Διερχομένων"
Νίκου Μαμαγκάκη - συμμετοχή

1983

"Μια νύχτα με την Οπισθοδρομική Κομπανία"
"Τραπεζάκια έξω"
Διονύσης Σαββόπουλος - συμμετοχή

1984

"Ελευθερία Αρβανιτάκη"

1985

"Στη μέση της κομπανίας"
Οπισθοδρομική Κομπανία
"Με τα φεγγάρια χάνομαι"
Γ. Ζήκας - συμμετοχή

1986

"Τρελοί και άγγελοι"
Γιώργος Νταλάρας - συμμετοχή

1987

"Κοντραμπάντο"
Σταμάτης Σπανουδάκης
"Λεωφόρος Α" - συμμετοχή

1988

"Στο Σείριο υπάρχουνε παιδιά"
Μάνου Χατζιδάκι - συμμετοχή
"Ζήτω το Ελληνικό τραγούδι"
Διονύσης Σαββόπουλος - συμμετοχή

1989

"Το κούρεμα"
Διονύσης Σαββόπουλος - συμμετοχή
"Τανιράμα"
Σταμάτης Σπανουδάκης

1991

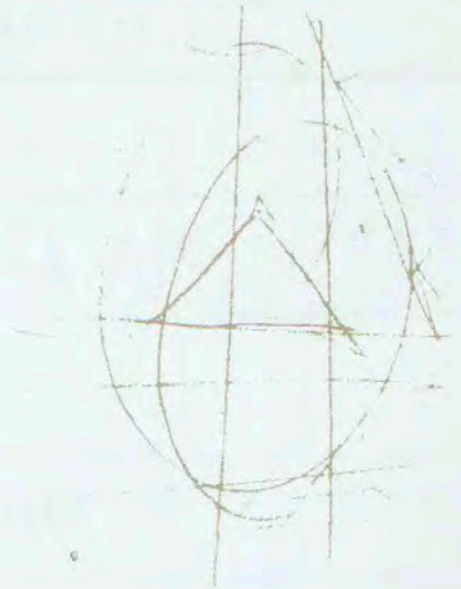
"Μένω εκτός"
"Τένεδος"
Ν. Ξυδάκης - συμμετοχή
"Πάλι μπρος"
Οπισθοδρομικοί - συμμετοχή

1993

"Η νύχτα κατεβαίνει"
"Πυρκαγιά με πυρκαγιά"
Βασίλης Παπέρης - συμμετοχή
"Ρίξε κόκκινο στη νύχτα"
Λ. Μαχαίρισσας - συμμετοχή
"Ανασπασία"
Δημήτρης Παπαδημητρίου

1994

"Τα κορμιά και τα μαχαίρια"
Ara Dinkjian

Α Λ Κ Ι Ν Ο Ο Σ Ι Ω Α Ν Ν Ι Δ Η Σ Βιογραφικό Σημείωμα

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1969, όπου και μεγάλωσε. Τα πρώτα του καλλιτεχνικά ερεθίσματα τα δέχτηκε από την οικογένειά του, που εξακολουθεί να είναι η κύρια πνευματική του πηγή. Παράλληλα με το σχολείο φοίτησε στο Ευρωπαϊκό Ωδείο της Κύπρου μελετώντας κλασική κιθάρα, θεωρητικά και αρμονία.

Το 1989 ήρθε στην Αθήνα για σπουδές στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου με δασκάλους όπως τη Λυδία Κονιόρδου και το Γιώργο Μιχαλακόπουλο. Το καλοκαίρι του 1993 εμφανίστηκε με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, όπου ερμήνευσε το ρόλο του Μοσχίωνα στο έργο "Σαμία" του Μενάνδρου, παίρνοντας πολύ καλές κριτικές.

Εκτός από τις θεατρικές του δραστηριότητες στα 23 του χρόνια κάνει το ντεμπούτο του ως τραγουδιστής με το δίσκο "Στην αγορά του Κόσμου". Ο δίσκος ήταν αποτέλεσμα της φιλίας του Αλκίνοου Ιωαννίδη με το συνθέτη και στιχουργό Νίκο Ζούδιανη. Την παραγωγή ανέλαβε η Δήμητρα Γαλάνη, η οποία συμμετέχει με δυο τραγούδια. Την ενορχήστρωση έκανε ο Τάκης Μπουρμάς. Ο δίσκος έγινε χρυσός το 1994 και έχει ξεπεράσει τις 40.000 πωλήσεις.

Τους χειμώνας των ετών 1993 - '94 και 1994 - '95 εμφανίστηκε στο "ΧΑΡΑΜΑ" της Καισαριανής [χώρο που για δεκαετίες είχε φιλοξενήσει μεγάλους εκπροσώπους του Ελληνικού τραγουδιού, όπως ο Τσιτσάνης, ο Παπαιωάννου και η Μπέλλου] με τη Δήμητρα Γαλάνη, την Ελένη Τσαλιγοπούλου και το Γεράσιμο Ανδρέατο.

Το καλοκαίρι του 1994 συμμετέχει στις συναυλίες της Ελευθερίας Αρβανιτάκη σε όλη την Ελλάδα. Συμμετέχει επίσης στο δίσκο του Δημήτρη Παπαδημητρίου "Μη φοβάσαι τη φωτιά" με ένα τραγούδι σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου.

Αυτή την εποχή κυκλοφορεί ο δίσκος "Όπως μυστικά και ήσυχά..." σε στίχους και μουσική του Νίκου Ζούδιανη και ενορχήστρωση Γιώργου Ανδρέου.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1995

Ενορχηστρωτής και υπεύθυνος ορχήστρας : Γκίνος Βασίλης

Υπεύθυνος ήχου : Παπουτσάκης Γιάννης

Ηχολόγητης : Αχλαδιώτης Μάκης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Αρτο Τυμבουασιγαν : Κρουστά

Αχαλιωτόπουλος Μάνος : Πνευστά

Αχλαδιώτης Ηλίας : Τύμπανα

Γκέκας Πάνος : Πιάνο

Γκούμας Σπύρος : Μπουζούκι

Ζευγώλης Γιάννης : Βιολί

Καρίπης Βαγγέλης : Κρουστά

Κατσάτσος Σάκης : Μπάσο

Μιτζέλος Αντώνης : Ηλεκτρική κιθάρα

Περσίδης Αχιλλέας : Κιθάρα

